

در صورت **نقطة واحدة** یک زمین و آن زمین اول است و بقول ابن عباس زمین
دوم است و **سَمَّاتُ الْأَرْضِ** و چون پاره شده شود زمین را **وَالْجِبَالُ** و کوهها
زمین را و آنچه در وقت و کوهها را بر دارد با دست است یا قدرت حق
تعالی یا سببی بر او شده شود و در کتاب حق است **فَلَمَّا بَلَغَ مَقْدَرَهُ** زده شود زمین و کوهها
بر یکدیگر **دَكَّةً وَاحِدَةً** بجا زدن و بقول امام حسین بصری کوهها چون کردی کرد
بر روی کافران شنیدند **فَيَوْمَئِذٍ** در آن وقت کردی و دو زمین باشد
در عقب زمین دوم **وَقَعَتِ الْوَالِقَةُ** افتاد و نقش یعنی قناعت بیاید با صورت
بر شکل شایسته درازی وی هزار ساله را و کردی وی ده هزار ساله را و اول
صفت شایسته و درازی هر شایسته را راست و در وی هر شایسته همچون
زبور خازد در شاخ اول مانندی فرشتگان باشد در دو جهانهای بیخامبران باشد
در سیم ماهی صدیقان و در چهارم جانهای شنیدان باشد و در پنجم جانهای
باشد و در ششم جانهای کافران باشد از حیوانات و پریشان و دیوان و در ششم
همه مخلوقات و یک باشد بر یک در تنبیه فیلیان و کورده که در یک روایت از رسول ما
علیه السلام سه زمین است و در یک روایت دو زمین اول را زمین فرج گویند
یعنی زمین کافران الله تعالی و فرج فی الصور یعنی زمین فی السموات و زمین فی الارض یعنی

باشد که اسرافیل بصورت رود و بگوید **أَتَيْنَا النُّفُثَةَ** یعنی خود آید از اهل فلان
چون این آواز بشنود تری و همه در خلق افتد و میگویند که با یکدیگر در زلزله زمین
افتد و همه برین حال باشند خدا تعالی خواسته باشد با خلق بجا رفتن کرد و عاقلان
بگردد تا جمل یا بیشتر یا کمتر و همه روی زمین کافرند و یک مؤمن غایب باشد از اهل
فرمان آید تا در صورت بار و یک در مدوان و زمین مردن باشد قال الله و فرج فی الصور
تصییق یعنی **عَلَمَاتٍ** علامت است **مِنْ فِي السَّمَوَاتِ** از آسمان شاد الله درین
و زمین بگوید جانها بیرون آید از قلوبها مؤمنان بپند که خبر شل و میگوید اسرافیل
و بر دارنده کان عرش با زبان همه را یک در ملک الموت مانند او را شرف سجده و تعالی
پس از آن خطاب رسیده که **لَيْلِنَ الْمَلِكِ** الیوم ملک کراست امروز کسی باشد که جواب گوید
خود جواب گوید **لِللَّهِ** الواحد القهار ملک مضاف است که کیست و یکا است در ذات
وصفات خود و سخت قدر گنجان است بر دشمنان خطاب رسد که کجا شایسته جان
و میکبران و شرکان و فرعون صفقان و فرزندان ایشان پس زمین رگت ده کرده اند
و هموار جابجا آردی یا صهی سختی از آبا بر کشند و چون وقت آن شود که خلق را زنده کرد
از بحر الحقیق و آن در یاسیت زیر عرش جل جلاله بر آن همچون آیه منی بار و تا جمل
کن در قوز من فرود و خلق از زمین بر شال سماروغ رویدن کرد و اول کسی که

در متن فی الارض

و جانهای خلابین پیدا آید